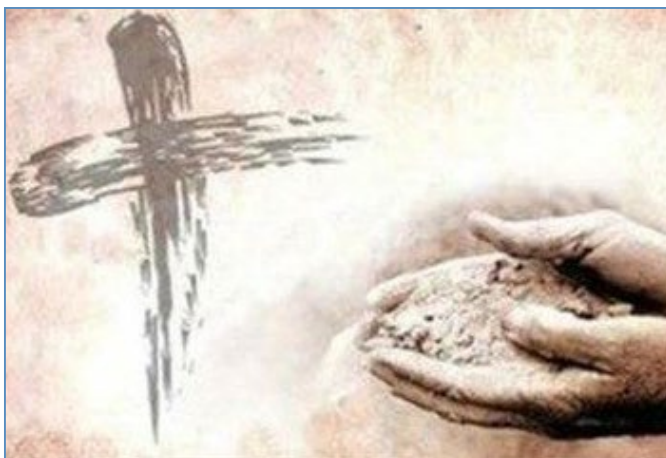

Uvodna misel

Sušec nas bo spremljal v vzdušju odrekanja zemeljskim stvarim, da se bomo lahko zadnjega dne v mesecu očiščeni in bolj ponižni v veri veselili vstalega Kristusa. S postenjem v svojem srcu utišamo hrup zunanjega sveta, da lažje prisluhnemo glasu Boga, ki nas vedno kliče, da pridemo k Njemu. Na božji klic sta se odzvala tako Marija, ki je na dan Gospodovega oznanjenja izrekla za zgodovino človeštva najpomembnejši »da«, kot tudi sveti Jožef. Jezusov krušni

oče na angelovo besedo Marije in otroka ni odslovil, ampak se je zavestno vključil v božjo voljo tako, da je sprejel, zaščitil in poskrbel za svojo družino. S tem se je začel uresničevati božji načrt odrešenja. Ta načrt se je izvršil z Jezusovim zmagoslavnim vstajenjem od mrtvih, ko je na veliko noč premagal greh.

Ker smo dodobra začeli svojo pot v puščavi, se je v tem času gotovo že pojavila kakšna skušnjava, ki smo ji morda podlegli. Naj nam padec pod križem ne vzame upanja v nadaljevanje postnih zaobljub, temveč se obrnimo na Jezusovo pomoč pri prenašanju križa. On je namreč edini, ki nas v človeških preizkušnjah razume, saj jih je sam premagal.

P. Vladimir Rufin Predikaka, sod. žup. upr.

Srečanje vseh Frančiškovich KB sv. Vida

Na letošnjem srečanju je bilo spet lepo. Zbrani smo bili otroci, ki so

sodelovali pri igrich, njihovi straši, videmski patri in sestre ter bratje KB svetega Vida. Frančiškove igre so potekale v Frančiškovem duhu. Zmagovalci smo bili vsi!

J. K., R. K.

Molitev v postnem času

Nebeški Oče, v postnem času te prosimo, da nas vodiš in podpiraš na poti duhovne preнове. Daj nam milost, da bi z vero, upanjem in ljubeznijo sprejeli izzive, ki nam jih prinaša postni čas. Naj bo naše postno odrekanje izraz naše iskrene želje, da bi sledili Jezusovemu zgledu in postali boljši ljudje.

Pomagaj nam, da bomo v tem času posvetili več časa molitvi in premišljevanju, da bi globlje

spoznali tvojo voljo za nas. Naj bo naša molitev izraz naše želje po rasti v tvoji ljubezni.

Prosimo te, podpri nas v naših prizadevanjih za dobrodelnost in služenje drugim. Naj naša dobra dela prinašajo upanje tistim v stiski ter širijo tvoje kraljestvo ljubezni, miru in sočutja.

Oče, prosimo te za moč, da se bomo lahko spoprijeli z izzivi, ki nam jih prinaša postni čas, in da bomo iz njega izšli kot bolj ponižni, sočutni in ljubeči ljudje. Naj nas postna pot pripelje k tebi in k bolj polnemu življenju v tvoji ljubezni.

To te prosimo v imenu Jezusa Kristusa, našega Gospoda. Amen.

Križev pot

V postnem času, ki ga začenjamo s pepelnično sredo, kristjani premišljujemo o pomenu Jezusovega trpljenja in se pripravljamo na obhajanje velike noči. V ta namen molimo križev pot, ki se lahko izvaja v cerkvi ali na prostem.

Postaje križevega pota nam dajo razmišljati tudi o našem življenju, naši sreči in skušnjavah. Smo dovolj močni, da bomo prenesli bolečino in izgubo? Ko pademo, ali se bomo znali pobrati? Hodimo za Jezusom

in nam bo pomagal.

Na prvo postno nedeljo smo tudi letos začeli križev pot na Sv. Avguština. Kot prvi so sodelovali naši letošnji prvoobhajanci. Veselo in pogumno so prebirali postaje križevega pota in glasno molili. Pri tem smo jim pomagali tudi starši in vsi navzoči na križevem potu. Tudi vreme nam je služilo, tako da smo vsi skupaj preživeli lep nedeljski popoldan.

Marjana Emeršič

POLJUB

»O čem bi se radi danes pogovarjali pri verouku?« vpraša kaplan. »O poljubu,« kot iz topa ustrelji Eva. Fantje jo začudeno pogledajo in kar ne morejo verjeti Evini želji. »O poljubih bi se rada pogovarjala?« se želi prepričati Miha. »Ja. Veste, meni se zdi tako fino, ko naš gospod kaplan poljubi oltarno mizo,« hiti razlagati Eva, »in ko dvigne knjigo ter poljubi besede, ki jih je prebral. Všeč mi je.« »Eva, ti pa res skrbno opazuješ vse pri sveti maši,« jo pohvali Blaž. »Tudi meni se zdi primerno, da duhovnik poljubi mizo, kjer se zgodi spremenjenje. Pri vsaki maši pa poljubi tudi knjigo, Sveto pismo, kjer je zapisan evangelij – to so besede, ki jih je učil in govoril Jezus. S poljubom izkaže spoštovanje.« »Poljub je običajno nekaj lepega, lahko pa je tudi boleč in pokvarjen. Pri verouku smo gledali film o Kristusovem trpljenju, ko je Juda s poljubom izdal svojega prijatelja Jezusa,« se spomni Matevž. Eva ga je z odprtimi usti poslušala in ganjena rekla: »Kaj takšnega si nikoli ne bi želela doživeti.« »Tudi jaz ne,« ji pritrdi Miha in doda, »je pa zelo lepo poljubiti križ. Vsako leto na veliki petek vsi, ki smo v cerkvi, poljubimo križ.« Luka pove še svoje doživetje: »Ko sem prvič poljubil križ, sem se spomnil na Marijo, Jezusovo mamo, ki je imela v naročju mrtvo telo svojega sina. Objela ga je in poljubila, čeprav je bil mrtev in prebičan.« To je poljub slovesa in upanja, da se v nebesih ponovno vidimo,« verjame Matevž. Prijatelji so kramljali o poljubih in ugotavljali, da so poljubi izraz veselja, spoštovanja, ljubezni in predanosti. Nasmejali so se spoznanjem, da je že kdo poljubil nogometno žogo za srečo, pa medaljo okrog vratu za dobro uvrstitev na krosu in igračo, ki je bila že dolgo na seznamu skritih želja. Spomnili so se tudi, da so jih mamice ob rojstvu takoj poljubile, čeprav še niso bili umiti in dišeči. To

so poljubi sreče in dobrodošlice novorojenčku. Besede so tekle kot po maslu, ko kaplan le pogleda na uro in začudeno ugotovi: »O, danes smo pa dolgi. Hitro proti domu, da ne bodo starši v skrbeh. Pa ne pozabite, da je veliki petek blizu in s tem priložnost, da pri obredju tudi vi poljubite Jezusa na križu.«

Po: M. Razboršek, Marija, naša prijateljica